

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 1. Imperator pacem Ecclesiæ dare parat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

HISTORIA ECCLESIASTICA. LIBER XL.

DONUS PAPA.

CONSTANTINUS POGONAT IMPERATOR.
PERTHARITUS, REX LONGO-
BARDORUM.

§. I.

Imperator pacem Ecclesiae parat.

Constantinus Pogonatus Imperator Sæculum VII
pacem ad annos triginta cum Moa- A.C. 678.
via Califa non æquis modo sed e- Theoph. an.
tiam utilibus conditionibus anno 677., 9. p. 296.
Regni sui nono, sancivit, & Moavia post Elm. lib. I.

A a 3 an- 6.7.

Sæculum VII annos tres, Hegiræ sexagesimo, Iesu Christi A. C. 678. sti 680. naturæ concessit, annos natus quadraginta, postquam viginti regnasset. Is anno superiore a Christianis regibus Ecclesiæ Edessenæ arcuatum fastigium terræ motu collapsum restaurari jussérat. Ceterum Moavia Saracenis imperante, Agatho Patriarcha Jacobitarum Alexandriæ, anno 678. Hegiræ fatis functus, Successorem habuit Joannem, qui annis octo illam Sedem obtinuit. Ecclesiam S. Marci reparavit, & tempore famis, qua Cives Alexandrini tribus annis premebantur, plurimos pauperes aluit. Moaviæ vero successit filius Iesid, cui jam ante decennium Patre jubente Musulmanni fidem juraverant. Pace cum Saracenis firmata, adsunt Legati Avarum, aliorumque popolorum ex Occidente, a Constantino pacem rogantes, qua concessa, reliquum Regni sui tempus in pace translegit.

Tum de incursu hostium securus Constantinus nihil antiquius habuit, quam ut Ecclesiæ pacem ab Heraclio proprio sui temporibus turbatam reducteret.

Theoph. p. 299. Constantino Patriarcha Constantinopolitano anno 678. vita functo, postquam hanc Sedem tenuisset anno uno & octo mensibus, successit Theodorus Presbyter Syncellus & ærario Ecclesiæ Constanti-

Sacra Conf. to. 6. Cont. p. 594.

stantinopolitanæ præfectus, qui equidem Sæculum VII statim ac ordinatus fuit, ad Papam scripsit; sed veritus, ne, si pro more antiquo Epistolam Synodicam daret, ea tam pa- rum, quam Epistolæ Antecessorum suorum, reciperetur, misit litteras, Dono Papæ deinde redditas, quibus ad concordiam Romanos exhortabatur. Quærenti deinde Imperatori, quænam Divisionis causa esset, Theodorus & Macarius Patriarcha Antiochenus Constanti- nopolis residens responderunt; novas de Mysteriis loquendi formulas vel aliquorum ignorantia vel nimia sciendi cupiditate fuisse inventas, & ex eo tempore, quo hæ Quæstiones agitari cœptæ, nunquam utriusque Sedis consensu ad indagandam veritatem Concilium celebra- tum. Itaque Imperator Concilium con- vocare statuit.

Data in hunc finem ad Donum Pa- pam Epistola dicit; temporum illorum adjuncta non permittere, ut Concilium perfectum congregetur. Quod ideo verisimiliter dicit, quia Episcopi Syriæ Superioris, Palæstinæ, Ægypti, & Afri- cæ sub Musulmannorum potestate con- stituti venire non poterant. Deinde ro-
Epistola Im-
gat Pontificem, ut mittat viros sapientiores ad
tes & doctos, qui libros necessarios ad Papam.
discutendas & decidendas quæstiones cum duobus Patriarchis Theodoro Con-

p. 595.

A a 4 stan-

Sæculum VII stantinopolitano & Macario Antiocheno
A. C. 678. afferant, sancte promittens, eos incolu-
mes fore etiam in reditu, licet concor-
dia stabiliri non potuisset. *Hoc factum,*
subjungit, innocentes erimus coram Dei
Judicio; nostrarum enim partium est,
omnes Christianos ad concordiam exhortari,
sed neminem cogere volumus. Mitte ad nos ex Sancta Ecclesia tua Viros
tres vel plures, si volueris, & ex Concilio tuo Episcopos duodecim & non
plures annumeratis etiam Metropolitanis.
Hic videmus distinctionem inter Legatos Papæ, & Episcopos Italiam, seu totius
Occidentis, hos quippe omnes sub no-
mine Concilii Papalis Orientales com-
pletebantur.

Tum Imperator prosequitur in hunc
modum: *Patriarcha noster, & Antio-*
chenus instantissime a me petierunt, ut
Nomen Vitaliani ex Diptychis tollerem,
dicentes, in iis memorari Honorium pro-
pter bonorem Sedis Apostolicæ Romanae;
at ferre se non posse, etiam ejus Suc-
cessores memorari, donec discussæ fuerint
quaestiones de vocibus, de quibus inter
utramque Sedem disceptatur. Seilicet
duo Patriarchæ Constantinopolitanus &
Antiochenus Monothelitæ erant, & nul-
lum Pontificem, post Honorium, Ortho-
doxum habebant. *Ego vero, subjungit Imperator, non consensi, ut Vitalia-*

p. 598.

nus ex Diptychis deleretur, tum ut ser-Sæculum VII
varetur æqualitas, & ostenderem, quod A. C. 679.
hos & illos Orthodoxos esse credam, tum
ut grati animi signa edam in Vitalianum,
cujus in nos amicitia, quoad vixit, in-
ter motus Tyrannorum nostrorum du-
ravit.

Hic de seditione Mezeti sermo est. *Sup. Lib.*
Prosequitur Imperator: *Theodoro Patri-XXXIX.*
cio Italicæ Exarcho mandata misimus, §. 42.
ut illis, quos delegaveris, omne subsidii
*genus sive ad navigandum sive ad sum-
ptus itineris præstet, atque etiam, si ne-
cessitas postulet, Bellicas, quæ vobis præ-
sidio sint, concedat. Hæc Epistola duo-*
*decimo Aug. Indictione sexta, nempe an-
no 678. data.*

§. II.

Doni Obitus. Agatho Papa.

Antequam memorata Epistola Romam
pervenisset, Donus Papa ex hac vita
migravit, sepultusque est ad S. Petrum,
undecimo Aprilis anno 679. postquam S.
Sedem tenuisset anno uno, quinque men-
sibus & diebus decem. Una Ordinatio-
ne Presbyteros decem, Diaconos quin-
que & alio tempore Episcopos sex crea-
vit. Ipso defuncto elapsis duabus men-
sibus & quindecim diebus ordinatus est
Agatho, Monachus, patria Siculus, qui
S. Sedem duos annos & dimidium te-

Anast.

Aa 5 nuit,